

вдосконалення механізмів захисту прав акціонерів. Указаний закон містить ряд важливих нововведень, які регулюють корпоративне управління, права та інтереси акціонерів українських акціонерних товариств. Новий закон спрямований у першу чергу на протидію рейдерству та захист прав власності. У цілому прийняття Закону України «Про акціонерні товариства» дозволяє захищати права великих і дрібних акціонерів, регулювати питання корпоративного управління акціонерним товариством і сприяє сталому розвитку підприємництва [3]. Попри це, залишається безліч невирішених питань щодо корпоративного управління.

Наслідком прийняття цього Закону є зменшення кількості рейдерських захоплень, збільшення інвестицій у вітчизняну економіку та покращення міжнародного іміджу України [2, с. 7].

Багато положень Закону України «Про акціонерні товариства» мають декларативний характер, що може призвести до судових розглядів для їх вирішення й конфліктів інтересів акціонерного товариства, акціонерів і держави. Недоліки нового Закону можливо усунути шляхом розробки пояснень, методичних рекомендацій, а також шляхом ухвалення змін і доповнень до нього.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про акціонерні товариства» від 17.09.2008 р. № 514-VI // ВВР України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi>.
2. Бурдак В. Як захистити права акціонерів? / В. Бурдак // Правовий тиждень. – 2010. – № 33 (211). – С. 7.
3. Маліч Л. Актуальні питання корпоративного управління //Л. Маліч // Економічний аналіз. – 2010. – № 5 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.library.tane.edu.ua/images/nauk_vydannya/Nfm0iC.pdf.

Щодо питання про некомерційну господарську діяльність

Петрик О.С., студент ННІПП НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент *Геліч Ю.О.*

Некомерційна господарська діяльність регулюється на загальних підставах з урахуванням особливостей її здійснення різними суб'єктами господарювання визначеними законами, при укладенні трудового договору (контракту, угоди) суб'єкт господарювання, що здійснює некомерційну діяльність, зобов'язаний забезпечити належні і безпечні умови праці, її оплату, а також забезпечити інші соціальні гарантії.

Некомерційна господарська діяльність може здійснюватися суб'єктами господарювання на основі права власності, права господарського відання або права оперативного управління в організаційних формах, які визначаються власником або відповідним органом державного управління чи органом місцевого самоврядування. Якщо господарська діяльність організацій – юридичних осіб або громадян, зареєстрованих як суб'єкти некомерційної діяльності, набуває характеру підприємницької діяльності, до неї застосовуються положення законодавства, яке регулює підприємницькі відносини.

Некомерційне господарювання – це самостійна систематична господарська діяльність суб'єктів господарювання, спрямована на досягнення економічних, соціальних та інших результатів без мети

одержання прибутку.[1, с. 227].

Відповідно до ст. 53 ГКУ некомерційна господарська діяльність може здійснюватися суб'єктами господарювання на основі права власності або права оперативного управління в організаційних формах, які визначаються власником або відповідним органом управління чи органом місцевого самоврядування з урахуванням вимог ГКУ та відповідних законів України.

Порядок створення, державної реєстрації, діяльності, реорганізації та ліквідації суб'єктів господарювання окремих організаційних форм некомерційної господарської діяльності визначається ГКУ та відповідними законами України.

Якщо господарська діяльність громадян або юридичної особи, зареєстрованої як суб'єкт некомерційного господарювання, набирає характеру підприємницької діяльності, до неї застосовуються положення ГКУ та законів України, що регулюють підприємництво.

На суб'єктів господарювання, які здійснюють некомерційну господарську діяльність, поширюються загальні вимоги щодо регулювання господарської діяльності з урахуванням особливостей її здійснення різними суб'єктами господарювання, які визначаються ГКУ та відповідними законодавчими актами України.

При укладенні трудового договору (контракту, угоди) суб'єкт господарювання, що здійснює некомерційну господарську діяльність, зобов'язаний забезпечити належні й безпечні умови праці, її оплату не нижче визначеного законом мінімального розміру, а також інші передбачені законом соціальні гарантії.[2, с. 86].

Отже, на відміну від комерційної господарської діяльності, некомерційне господарювання здійснюється без мети одержання прибутку. Така діяльність спрямована на досягнення економічних, соціальних та інших результатів, ведеться суб'єктами господарювання державного або комунального секторів економіки в галузях або видах діяльності, в яких забороняється підприємництво. Вона здійснюється на основі рішення відповідного органу державної влади чи органу місцевого самоврядування, а також самостійно суб'єктами господарювання, яким за законодавством не можна вести господарську діяльність у формі підприємництва (ст. 52 ГК України) [3, с 74].

Список використаних джерел:

1. Вінник О.М., Господарське право: Курс лекцій.- К.: Атіка, 2004. – 624 с.
2. Варналій З.С. Основи підприємництва: Навч. посібник / З.С. Варналій. – К.: Знання-Прес, 2005. – 239 с.
3. Науково-практичний коментар до Господарського кодексу України [Текст] / за ред. В.К. Мамутова. - К.: Юрінком Інтер, 2004. – 688 с.

Право на підприємницьку діяльність в контексті чинного законодавства

Полога А.В., студент ННІПП НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент *Геліч Ю.О.*

Важливе місце в системі прав і свобод особи займає конституційне право на підприємницьку діяльність. Особливе значення цього права в Україні зумовлено порівняно недавнім його проголошенням. Саме тому означене право залишається недостатньо дослідженим і малоопрацьованим.